

Datum van indiening: 2 december 2022

Vraag om uitleg van mevrouw Khadija Zamouri aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw

Onderwerp: Aantal leerlingen in het buitengewoon onderwijs in België

Geacht collegelid Gatz,

In *Pano* vorige week konden we zien hoe België een weinig bewonderenswaardige koppositie inneemt op het vlak van leerlingen in het buitengewoon onderwijs. 6 % van onze leerlingen wordt ondergebracht in het buitengewoon onderwijs, meer als vier keer zo veel als het EU-gemiddelde. Je kan natuurlijk argumenteren: dat is goed, we geven die leerlingen de hulp die ze nodig hebben in een aangepaste omgeving. In de realiteit kunnen een groot deel van die leerlingen echter wel mee in het “gewone” onderwijs. Kunnen we met de huidige manier van werken in België nog spreken van een inclusief onderwijs, wanneer we leerlingen snel “verbannen” uit het gewoon onderwijs?

De cijfers zijn hoog en blijkbaar al enige tijd stijgende, zelfs na de invoering van het M-decreet. Dat decreet had nochtans als doelstelling om meer leerlingen naar het gewoon onderwijs te loodsen. Ook voor onze kleuters zien we dat er meer en meer wordt doorverwezen naar het buitengewoon onderwijs.

Nu, we zijn zeker geen voorstander van kinderen niet de hulp te bieden die ze nodig hebben. Tegelijkertijd lijkt het alsof we deze leerlingen te paternalistisch en vanuit een slachtofferrol benaderen. Mensen met een beperking kunnen veel, ze kunnen vaak goed functioneren in de maatschappij, ook in ons onderwijs. We moeten oppassen dat we ze meteen wegplaatsen, we moeten hen meenemen en ook het gedacht geven “ik kan dit”. Er moet dus maximaal inclusief gewerkt worden in de scholen, maar deze mentaliteit lijkt te ontbreken.

Bovendien heeft deze aanpak ook gevolgen voor onze verdere samenleving. Zoals u bij de bespreking van het inschrijvingsdecreet aangaf: de school is hét moment waar je in aanraking komt met mensen van alle gelaagdheden. Maar dus minder en minder met mensen met een (lichte) beperking. We riskeren het dat we als maatschappij die groep in het verdomhoekje te plaatsen door ze al van bij de start geen kans te geven in de ‘reguliere’ maatschappij. Het bestendigt die positie, het leert onze eigen kinderen niet hoe met elkaar om te gaan, ze kunnen niet leren van elkaar.

Daarom, meneer het collegelid, vraag ik me af: hoe komt dat?

- Waarom ligt ons cijfer van leerlingen in het buitengewoon onderwijs zoveel hoger dan in de hele EU, zelfs onze buurlanden?
- Waarom zien we eenzelfde trend in het kleuteronderwijs?
- Hoe is de evolutie in onze scholen sinds het opschorten van het M decreet?
- Wanneer in het schooljaar worden de meeste leerlingen doorgestuurd naar het BO?
- Wanneer gebeuren de tellingen in de scholen?
- Welke acties bestaan er om mensen met een beperking maximaal te betrekken en te behouden in het ‘regulier’ onderwijs?